

alios, qui hoc ius Divinum tam acriter oppugnant. Inter quos te esse mihi
 Alphonse cum B^{do} Patre Layna pro uetere tua amicitia non possum non
 dolere. Optarem quidem certe, ut si ipsa uobis persuadeat ueritas, et
 uia dilbet conscientia iuris esse Divini residentiam, & uim imitati
 Augustinum, careritis palinodiam. Digni certe estis qui omnem ingenij et
 doctrinae uestra uim, qua est longe maxima, in hoc conferatis, ut iuris
 Divini statuat^r esse residentiam, et quod tot iam seculis frustra desideratum
 est reparetur lapsa ecclesiastica disciplina. quod nisi fiat in hoc Concilio Deus
 mala prohibeat, quae uideo impendere ordini ecclesiastico. Jam enim uidere licet
 egressam iram Dei, quae iam gladium suum uibravit, arcum suum tetendit, et in
 eo parauit uasa mortis. Non possum certe non timere ne si peccata nostra non
 corrigamus, et ut melius in posterum uiuatur provideamus, euenturum tandem
 sit quod praedixit Sibilla nempe *eiunium futuram eiunium*. Et forte ex uno, ex
 septem collibus ingentem eius ruinam aliquis conspiciat magna uoce exclamabit
 Ecce Babylon magna & hoc ne accidat Deus est a nobis precibus ac penitentia
 placandus, et restituendo lapsam ecclesiasticam disciplinam reconciliandus
 Ad hoc persuadendum ut fiat si omnes uros ingenij et doctrinae nervos
 intenderitis, ea quae uos decet feceritis, et a deo maximam mercedem, nempe unam
 mortalem gloriam referetis. Vale Tridenti in meo cubili. V. Cal. Apr. 1563

(48)

Epistola F. Petri Soti, quam moriens dictauit, ~~ad~~ ^{ad} summum Pont. mitti mandauit
 XVI. Calend. May 1563

Beatissime Pater post beatorum ^{redun} oscula

Nuper scripsi quaedam ad R^{mu} Cardinalem Amulium, quae mihi uisa sunt maxime
 pertinere ad honorem, et gloriam Dei, atq; etiam ad leuandam, et exoneraⁿdam
 conscientiam meam, ut ea uidelicet meo nomine familiariter proponeret s. h^o v^o
 tanq; supremo Parisi in terris Vicario ac de me etiam semper optime merito
 Nunc aut

Nunc autem in morbi magis, ac magis ingrauescente, et appropinquante morte, magis
etiam urgebor conscientia, nec fuit mihi pigrum lingua iam balbutiente eadem ^{magis} ^{ultima}
atque scribere ad S. V. Haec igitur sunt, quae proponenda atque inculcanda S. V. in
extrema uita meae hora existimaui maxime. Ante omnia autem S. V. tua residentiam
Episcoporum, et aliorum omnium Ecclesiae ministrorum, non solum delucidare, et aperte
in Concilio quo iure sit definiri curet, sed etiam efficaciter a se, et ab omnibus ob-
seruari, et ut aperte dicam. Cardinalibus alunde prouideri, et non ex Episcopa-
tibus. quod si fecerit, non solum nihil deperibit aultis et comodis S. V. sedis, et
S. V. tuae, sed etiam quae plurimum augebitur, si uero non fecerit non dubito, multa
sedem Apostolicam amissuram, et S. V. Vram ultimam damnationem in iudicio
Dei incursum. Episcoporum manus, auctorem et officium a Christo dno esse ip-
sosque Episcopos ab eodem Christo immediate datos Ecclesiae sed sub uno ipsius Christi
Vicario successore Petri S. V. tua curet disertissime declarari, quod semper do-
cuit Ecclesiae, nec permittat inter se, et Episcopos ullam diuisionem. Est enim
reuera Episcopatus S. V. Vrae, et omnium aliorum Episcoporum unus, et idem
in quo tamen Episcopatus S. V. tuae primum tenet. Nullo modo decet, ut
Apostolicae sedis dignitas alios deiciat, quos agnoscere debet positos esse ab ipso
Christo regere Ecclesiam Dei, quam proprio sanguine acquisiuit. Ego igitur
uiuens et moriens testor, S. V. tuam ^{deum} ^{tem} tuam superiorem esse omnibus Concilijs, nec
posse ab eis ullo modo iudicari. idque ut aperte definiatur in Ecclesia. et credo
plurimum expedire. quando contrarium uergit manifeste ad seditionem,
bella, atque scismata in Ecclesia. Ultimo demum S. V. tua caret ut nullus or-
dinetur, neque ministret nisi probatus a proprio Episcopo, nam illa facultas
suscipiendi ordines a quocumque parum lucri adfert curiae Romanae, et
sufficiens ad detrudendum in infernum id concedentis. Demum S. V. tua
ex beneficijs quae ad prouisionem suam pertinent curet non utilitatem
suam, uel suorum ministrorum, sed salutem animarum, et bonum illarum
Ecclesiae.

Ecclesiarum in quibus sunt gradula beneficia. Haec Apostolicis s^{ts} tuae
 pedibus prostratus ex infirmitatis meae lectulo dixisse sincerissimo affectu
 mihi sit satis. Pro quibus, et coeteris omnibus, quae stulti dixi humiliter
 sume veniam peto. testatus me semper iuxta conscientiam Dei gloriam
 sedis Ap^{ca} utilitatem s^{ts} tuae bonum desiderasse, et quaesivisse pro
 mea tenuitate. Dat^o Tridenti XXV Apr. M. D. LXXV.

Beatiss^o s^{ts} Vra

Humillimus servus

Fr. Petrus Sotus

obiit xx. Apr. 1563. sepultus apud
 D. Laurentium. ord. Praedicator, Tridenti

